

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1663. usque ad annum 1674

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1780

VD18 90119193

§. 52. Propositiones ab Alexandro VII. Papa damnatæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67332)

„quam itur ad perditionem, via pro Sæc. XVII.
 „pastorali sollicitudine in rectam semi- A. C. 1665.
 „tam evocaret, earundem opinionum
 „examen pluribus in sacra Theologia
 „Magistris, & deinde Eminentissimis,
 „& Reverendissimis DD. Cardinalibus
 „contra hæreticam pravitatem genera-
 „libus inquisitoribus serio commisit:
 „qui tantum negotium strenue aggressi,
 „eique sedulo incumbentes, & mature
 „discussis usque ad hanc diem infra
 „scriptis propositionibus, super una-
 „quaque ipsarum sua suffragia sanctitati
 „suæ sigillatim exposuerunt.

§. LII.

*Propositiones ab Alexandro VII.
 Papæ damnatæ.*

I. **H**omo nullo unquam vitæ suæ tem-
 pore tenetur elicere actum fidei,
 spei, & Charitatis, ex vi præceptorum
 divinorum ad eas virtutes pertinentium.

II. Vir equestris ad duellum provo-
 catus potest illud acceptare, ne timidi-
 tatis notam apud alios incurrat.

III. Sententia asserens, Bullam cæ-
 næ solum prohibere absolutionem hæ-
 resis, & aliorum criminum, quando
 publica sunt, & id non derogare Fa-
 cultati Tridentini, in qua de occultis
 criminibus sermo est, anno 1629.

18. Julii

Sæc. XVII. 18. Julii in Consistorio Sacræ Congregationis Eminentissimorum Cardinalium visa, & tolerata est.

IV. Prælati regulares possunt in foro Conscientiæ absolvere quoscunque regulares ab hæresi occulta, & ab excommunicatione propter eam incursum.

V. Quamvis evidenter tibi constiterit Petrum esse hæreticum, non tenetur denunciare, si probare non possis.

VI. Confessarius, qui in sacramentali Confessione tribuit pœnitentiam, in qua ad verum incitat, non censetur sollicitatione confessione, ac proinde non est denunciandus.

VII. Modus evadendi obligationem denunciandæ sollicitationis est, si sollicitatus confiteatur cum sollicitante, hic potest ipsum absolvere absque obligatione denunciandi.

VIII. Duplicatum stipendium potest percipere sacerdos pro eadem missa licite percipere, applicando petenti partem eius specialissimam fructus ipsimet celebrantis correspondentem, idque post Decretum Urbani VIII.

IX. Post decretum Urbani potest sacerdos, cui Missæ celebrandæ traditur, per alium satisfacere, collato minori stipendio, alia parte stipendii sibi retenta.

X. N.

X. Non est contra justitiam pro pluribus sacrificiis stipendium accipere, & sacrificium unum offerre; neque etiam est contra fidelitatem, etiamsi promittam, promissione etiam juramento firmata, danti stipendium, quod pro nullo alio offeram.

Sæc. XVII.
A. C. 1665.

XI. Peccata in Confessione omissa, seu oblita ob instans periculum vitæ, aut ob aliam causam, non tenemur in sequenti Confessione exprimere.

XII. Mendicantes possunt absolvere a Casibus Episcopis reservatis, non obtenta ad id Episcoporum Facultate.

XIII. Satisfacit præcepto annuæ Confessionis, qui confitetur regulari Episcopo præsentato, sed ab eo injuste reprobato.

XIV. Qui facit Confessionem voluntarie nullam, satisfacit præcepto Ecclesiæ.

XV. Pœnitens propria Autoritate substituere sibi alium potest, qui loco ipsius pœnitentiam adimpleat.

XVI. Qui beneficium curatum habent, possunt sibi eligere in confessarium simplicem sacerdotem non approbatum ab ordinario.

XVII. Est licitum Religioso vel Clerico Calumniatorem, gravia crimina de se, vel de sua religione spargere minantem occidere, quando alius modus defen-

Sæc. XVII. defendendi non suppetit, uti suppetit
 A. C. 1665. non videtur, si Calumniator sit, par-

tus vel ipsi Religioso, vel ejus religio
 publice, & coram gravissimis viri
 prædicta impingere, nisi occidatur.

XVIII. Licet interficere falsum ac-
 cusatorem, falsos testes, ac etiam in-
 dicem, a quo iniqua certo imminet sen-
 tentia, si alia via non potest innocen-
 damum evitare.

XIX. Nec peccat maritus occidere
 propria authoritate uxorem in adul-
 terio deprehensam.

XX. Restitutio a Pio V. imposita
 Beneficiatis non recitantibus, non im-
 betur in Conscientia ante sententiam
 declaratoriam judicis, eoquod sit peccatum

XXI. Habens Capellaniam collatam
 vam, aut quodvis aliud beneficium Ec-
 clesiasticum, si studio literarum vacare
 satisfacit suæ obligationi, si officium
 per alium recitet.

XXII. Non est contra justitiam Be-
 neficia Ecclesiastica non conferre gratia
 quia collator conferens illa Beneficia
 Ecclesiastica pecunia interveniente, non
 exigit illam pro collatione Beneficiorum
 sed veluti pro emolumento temporali
 quod tibi conferre non tenebatur.

XXIII. Frangens jejunium Ecclesiasticum
 ad quod tenetur, non peccat mortaliter,
 nisi ex contemptu, vel inobedientia

hoc faciat, puta, quia non vult se sub-
 jicere præcepto.

Sæc. XVII.
 A. C. 166g.

XXIV. Mollities, Sodomia, & be-
 stialitas sunt peccata ejusdem speciei
 infimæ, ideoque sufficit dicere in con-
 fessione, se procurasse pollutionem.

XXV. Qui habuit copulam cum so-
 luta, satisfacit Confessionis præcepto
 dicens, commisi cum soluta grave pec-
 catum contra castitatem, non expli-
 cando copulam.

XXVI. Quando litigantes habent
 pro se opiniones æque probabiles, potest
 judex pecuniam accipere pro ferenda
 sententia in favorem unius præ alio.

XXVII. Si liber sit alicujus junioris
 & moderni, debet opinio censeri pro-
 babilis, dum non constet rejectam esse
 a sede Apostolica tanquam improba-
 bilem.

XXVIII. Populus non peccat, etiamsi
 absque ulla causa non recipiat legem
 a Principe promulgatam.

Damnatis hisce propositionibus S.
 Congregatio suum decretum his verbis
 concludit: „His peractis dum similium
 „propositionum examini cura & studium
 „impenditur, interea idem Sanctissimus
 „re mature considerata statuit, & de-
 „crevit, prædictas propositiones, &
 „unamquamque ipsarum, ut minimum
 „tanquam scandalosas esse damnandas,
 „&

Sæc. XVII. „ & prohibendas, sicut eas damnat
A. C. 1665. „ prohibet, ita, ut quicumque illas
 „ conjunctim aut divisim docuerit, de
 „ fenderit, ediderit, aut de ejus etiam
 „ disputative publice aut privatim tra
 „ ctaverit, nisi forsan impugnando, in
 „ facto incidat in excommunicationes
 „ a qua non possit (præterquam in
 „ ticulo mortis) ab alio, quacumque
 „ etiam Dignitate fulgente, nisi a
 „ tempore existente Romano Pontifice
 „ absolvi. Insuper districtè in virtute
 „ sanctæ obedientiæ, & sub interminatione
 „ divini judicii prohibet omnibus
 „ Christi fidelibus, cujuscunque con
 „ ditionis, Dignitatis, ac status, etiam
 „ speciali & specialissima nota dignitate
 „ ne prædictas opiniones, aut aliquas
 „ ipsarum ad praxim deducant. „

Anno autem sequenti die decembris
 octava Martii eadem S. Congregatio
 summi Pontificis mandato has quatuordecim
 septendecim propositiones proscripsit.

I. In die jejunii, qui sæpius mensuratur
 cum quid comedit, etsi notabilem quan
 titatem in fine comederit, non frangit
 jejunium.

II. Omnes officiales, qui in
 publica corporaliter laborant, sunt excu
 sati ab obligatione jejunii, nec debent
 se certificare, an labor sit compati
 bilis cum jejunio.

III. Et

III. Excusantur absolute a præcepto **Sæc. XVII.**
 jejunii omnes illi, qui iter agunt equi- **A. C. 1665.**
 tando, utcunque iter agant, etiam si
 iter necessarium non sit, & etiam si iter
 unius Diei conficiant.

IV. Non est evidens, quod consue-
 tudo non comedendi ova, & lacticinia
 in quadragesima obliget.

V. Restitutio fructuum ob omisso-
 nem horarum suppleri potest per quas-
 cunque eleemosynas, quas antea Be-
 neficiarius de fructibus sui Beneficii
 fecerit.

VI. In die palmarum recitans offi-
 cium pascale satisfacit præcepto.

VII. Unico officio potest quis satis-
 facere duplici præcepto pro die præ-
 senti, & crastino.

VIII. Regulares possunt in foro Con-
 scientiæ uti privilegiis suis, quæ sunt
 expresse revocata per Concilium Tri-
 dentinum.

IX. Indulgentiæ concessæ Regulari-
 bus, & revocatæ a Paulo V. hodie
 sunt revalidatæ.

X. Mandatum Tridentini factum Sa-
 cerdoti sacrificanti ex necessitate cum
 peccato mortali, confitendi quamprimum,
 est consilium, non præceptum.

XI. Illa particula, *quamprimum*, in-
 telligitur, cum Sacerdos suo tempore
 confitebitur.

Sæc. XVII. XII. Est probabilis opinio, quæ dicitur
A. C. 1665. esse tantum veniale, osculum habitum
 ob delectationem carnalem, & sensibilem, quæ ex osculo oritur, seculo
 periculo consensus ulterioris, & pollutionis.

XIII. Non est obligandus concubinarium ad ejiciendam concubinam, hæc nimis utilis esset ad oblectamentum concubinarij, vulgo, *regalo*, dum deficiente illo nimis ægre ageret vitam, & aliæ epulæ tædio magno concubinarium afficerent; & alia famula nimis difficile inveniretur.

XIV. Licitum est mutuanti aliquando ultra sortem exigere, si se obliget ad non repetendam sortem usque ad certum tempus.

XV. Annuum legatum pro animæ relicto, non durat plusquam per decem annos.

XVI. Quoad forum conscientiae, et correcto, ejusque contumacia cessante cessant censuræ,

XVII. Libri prohibiti, donec expurgentur, possunt retineri, usque dum adhibita diligentia corrigantur.

Postea sacra Congregatio hæc subiunxit: „His mature pensatis idem sacrosanctissimus statuit, ac decrevit prædictas propositiones, & unamquamque ipsarum, ut minimum tanquam scandalosissimas

„lofas esse damnandas, & prohiben- Sæc. XVII.
 „das, sicut eas damnat ac prohibet. A. C. 1665.
 „Ita, ut quicumque illas aut conjun-
 „ctim, aut divisim docuerit, defende-
 „rit, ediderit, aut de eis etiam dispu-
 „tative, publice, aut privatim tracta-
 „verit, nisi forsan impugnando, ipso
 „facto incidat in excommunicationem,
 „a qua non possit (præterquam in ar-
 „ticulo mortis) ab alio, quacun-
 „quam Dignitate fulgente, nisi a pro-
 „tempore existente Romano Pontifice
 „absolvi. Insuper districtè in virtute
 „sanctæ Obedientiæ, & sub intermina-
 „tione divini judicii prohibet omnibus
 „Christi fidelibus, cujuscunque condi-
 „tionis, dignitatis, ac status, etiam
 „speciali & specialissima nota dignis,
 „ne prædictas opiniones, aut aliquam
 „ipsarum ad praxim deducant.”

§. LIII.

*Censura Facultatis Theologicæ Picta-
viensis contra Probabilitatem.*

Hoc item anno ad vigesimam primam Acta Cleri
Gall. tom. 5.
pag. 130.
 Junii diem Pictavii solemniter indi-
 cebatur disputatio in Sammarthano Je-
 suitarum Collegio habenda; cum au-
 tem inter alias theses etiam probabili-
 tatis usus fuisset stabilitus, mox Fa-
 cultatis Theologicæ Syndicus rem ad

L 2

Picta-